

kg for henholdsvis smaa Vogne (6,3 Tons Bærevne) og Vogne med 10,5 Tons Bærevne, er man sindet at fastsætte 11,000 kg som Mindstevægt for Fragtberegningen for Vogne med en Bærevne af 13,125 Tons. Ved disse Ændringer, som vil gøre Forsenderne interesserede i at udnytte de store Vogne med over 10,5 Tons Bærevne og at læsse disse med mindst 12,5 Tons, venter man en bedre Vognudnyttelse og derigennem en Formindskelse af Jernbanens ubetalte Arbejde ved Bevægelsen af tomme Vogne og ubenyttet Rum i Godsvognene.

Som en Overgangsbestemmelse, gælden de indtil den 31. Marts 1924, foreslaas det, at Fragten for Gods i Vognladninger fra de Forsendere, til hvem der indtil Udgangen af November 1921 — i Henhold til den Indenrigsministeren tillagte Bemyndigelse til at yde visse Industrigræne et nærmere begrænset Tilskud til de paagældende Virksomheders Fragtudgifter — er givet Tilsagn om et Tilskud af 30 pCt. af Fragtudgiften paa Statsbanerne, skal beregnes efter de nugældende Fragtsatser med Fradrag af 30 pCt. Overgangsbestemmelsen er indsat, for at der foreløbig ikke skal paaføres de paagældende Virksomheder forøgede Fragtudgifter. Dog er Bestemmelsen kun gjort gældende for vognladningsvise Førsendelser, da Styktaksterne dels er, dels vil blive nedsat med ca. 25 pCt.

For Personbefordringer Vedkommende anser man det ikke for forsvarligt — undtagen for længere Afstande — at foreslaa en større Nedsættelse af Priserne for III Klasse end gennemsnitligt ca. 10 à 12 pCt. Derimod mener man, at det nuværende Prisforhold mellem II og III Klasse (II Klasse = 2 × III Klasse), der indførtes paa et Tidspunkt, da Pengerigeligheden var stor, ikke længere bør opretholdes, men at man i Statsbanernes Interesse passende kan sætte Priserne for Kørsel i II Klasse til 1,7 Gange Prisen for Kørsel i III Klasse, hvorved Forholdet mellem Klasserne omtrent vil være svarende til det, der bestod før Takstændringen i 1918. Ved denne Ordning opnaar man, at Grundtaksterne for Befordring i II og III Klasse begge bliver omtrent ca. 80 pCt. højere end i 1914. Desuden foreslaar man til Lettelse af Rejselivet en væsentlig Nedsættelse af Hurtigtogstillægget og af Indskrivningsgebyret for Rejsegods.

Risikoen ved de foreslaaede Nedsættelser udgør for Personbefordringen ca. 12 Mill. Kr. og for Gods- og Kreaturbefordringen ca. 16 Mill. Kr., heri indbefattet den midlertidige Nedsættelse for Førsendelser

fra visse Industrivirksomheder, og der skal saaledes finde en ikke ubetydelig Trafikstigning Sted, for at Takstnedsættelsen ikke skal føre til Tab for Banerne. Det maa imidlertid antages, at Nedsættelsen vil medføre i alt Fald nogen Forøgelse af Trafiken, og særlig kan det ventes, at Forandringen af Prisforholdet mellem II og III Klasse vil medføre en Tilbagevenden til II Klasse, fra hvilken der under de nuværende Takster har fundet en Udvandring Sted til III Klasse.

Med Hensyn til de enkelte Punkter i Lovforslaget, der ogsaa omfatter forskellige Forhold, som ikke direkte vedrører Taksterne, bemærkes følgende:

a d § 1, P u n k t 1. Ved Bestemmelsen foreslaas Indskrivningsgebyret for Rejsegods fastsat til 50 Øre for Voksne og til 25 Øre for Børn. Det udgjorde fra den 1. Juli 1920 til den 1. Juli 1921 1 Kr. 50 Øre henholdsvis 75 Øre, men nedsattes da administrativt til 1 Kr. henholdsvis 50 Øre. Man mener, at det er rigtigt at foretage en yderligere Nedsættelse, da det er en Ulempe baade for Banerne og de rejsende, at Kupperne overfyldes med Haandrejsegods, og Risikoen ved Nedsættelsen er forholdsvis ringe, antagelig ca. 300,000 Kr.

a d § 1, P u n k t 2. Da det ved Dabling af Tog er umuligt for Jernbanen at sørge for, at Rejsegodset altid kommer med det samme af Togene som den rejsende, er der indsat en Bestemmelse om, at Rejsegodset først kan forlanges udleveret efter Ankomsten — paa Mellestationer efter Afgangen — af det sidste af Togene.

a d § 1, P u n k t 3. § 34, 3. Stykke, om Indlæsnings- og Aflæsningsfrister, er foreslaaet ændret under Hensyn til de nye Bestemmelser for Vognbestilling og for Udregning af Fragten for Vognladningsgods, som det er Hensigten at gaa over til, jfr. hvad der er nævnt foran.

a d § 1, P u n k t 4. Bestemmelsen om Befordringen af Dyr, der lider af smitsomme Sygdomme, er optaget omtrent enslydende med den i Lov Nr. 656 af 21. December 1918 (§ 1, Punkt 6) indeholdte Bestemmelse herom, medens Bestemmelsen om Befordringen af andre syge Dyr er optaget efter Forhandling med Justitsministeriet paa Foranledning dels af forskellige under Behandlingen af Forslaget til Lov Nr. 152 af 17. Maj 1916 om Værn af Dyr i Folketinget fremsatte Bemærkninger, dels af forskellige Henvendelser fra Foreninger, der har Dyrebeskyttelse til Formaal. Bestemmelsen gaar ud paa at forhindre, at syge Dyr befordres over Banerne, naar de er i